

Jægersborg kirke 2016

Jægersborg kirke er din kirke
Frivillighed
Dåb

Velkommen i Jægersborg kirke

Nu om dage taler man ofte om samfundets sammenhængskraft. I 30'erne var udbygningen af Jægersborg godt i gang, men jægersborgerne syntes, der manglede noget, og man gik i gang med at samle ind til en kirke. Der blev bagt mange lagkager og afholdt rigtig mange basarer, inden man havde penge nok til at bygge en kirke. Men endelig i 1941 stod kirken klar. Siden hen kom sognegården til.

I næsten 75 år har kirken været det naturlige samlingspunkt for jægersborgerne ved højtider og livets store begivenheder. Men kirken er mere end det. Mange af ugens dage summer kirke og sognegård af aktiviteter, og i årets løb har 30.000 mennesker deltaget i kirkens arrangementer: Ud over gudstjenester og kirkelige handlinger som dåb, konfirmation, bryllup og begravelse taler vi om babysalmesang, kor for børn og voksne, uddannelse af minikonfirmander, konfirmationsforberedelse, koncerter, litteraturkreds, udstillinger, foredrag om eftermiddagen eller om aftenen.

Det siger sig selv, at de ansatte ved Jægersborg kirke – to præster, en kirketjener, en kordegn og en organist samt nogle sangere – ikke kan overkomme alt dette alene. Så det er fortsat frivillige

fra lokalområdet, som er drivende kræfter i rigtig mange af disse aktiviteter. Mange netværk har deres centrum i Jægersborg kirke, og de frivillige er uundværlige, hvis kirken fortsat skal være et aktivitetscentrum. Så alle fra Jægersborg indbydes hermed til at være med: som deltagere, som medarrangører eller blot med en hånd til det praktiske. Jægersborg kirke er et åbent og aktivt fællesskab.

Kom og vær med!

På gensyn
Jens Bache
*Formand for menighedsrådet
23 år som frivillig*

Jens Bache, formand for menighedsrådet

Ansvarshavende redaktør:
Lea Skovsgaard

Forsidefoto: Mogens Jørgensens
lysrelief i Jægersborg kirke

**Tilmeld dig Jægersborg kirkes
nyhedsbrev via hjemmesiden:**
www.jaegersborgkirke.dk

Vi har mødt nogle frivillige i Jægersborg kirke til en samtale om, hvad de laver i kirken, hvad kirken betyder for dem, og hvorfor de har valgt at engagere sig her.

Björg og Jan Kokfelt er i dag pensionister, men var i mange år lærere i Gentofte Kommune. Björg har været tilknyttet Folkekirkens Skoletjeneste i Gentofte, hvor hun sammen med elever, lærere og præster arbejdede med tværfaglige undervisnings-tilbud som supplement til kristendomsfaget. Også Jan var en tid tilknyttet Skoletjenesten som kasserer og fotograf.

Björg Kokfelt

Jan Kokfelt

Mette Guldal Stefansen

Mette Guldal Stefansen, 26 år, er sygeplejerske. Mette er vokset op i Jægersborg sogn, men bor i dag uden for sognet og har løst sognebånd for at kunne bevare den faste tilknytning til Jægersborg kirke.

Anders Helweg

Anders Helweg er arkitekt og medlem af menighedsrådet, hvor han bl.a. stiller sin viden om bygninger, rum og rumindretning til rådighed. Desuden medvirker Anders som frivillig ved kirkens aktiviteter, i det omfang han kan nå det i en travl hverdag.

Louise Bang

Louise Bang, 41 år, er cand. pæd. i didaktik og litteraturteori. Louise er flittig bruger af kirken og varetager kontakten mellem menighedsrådet og kirkens ansatte med fokus på arbejdsmiljø samt løn- og ansættelsesforhold.

"Hvor længe har du været frivillig i kirken, og hvad laver du helt konkret som frivillig i Jægersborg kirke?"

Mette: Jeg har faktisk været med fra lille: Jeg var 2 år, da vi flyttede vi til Jægersborg. Fra 6-års alderen er jeg kommet i kirken, har sunget i koret og hjulpet til. Mine forældre var frivillige bl.a. ved børnegudstjenester, hvor jeg også hjalp til. Som voksen har jeg været frivillig i 4 år i korbestyrelsen og som medlem af menighedsrådet.

Björg: Jeg ved såmænd ikke hvor længe. Jeg deltager i kirkekaffen, hvor bare det at tale sammen skaber en god stemning. Der er også særlige arrangementer, f.eks. 1. søndag i advent, hvor jeg med min svenske baggrund elsker at "rigge til" med gløgg og æbleskiver. I 2014 tog jeg sammen med præsterne initiativ til en temarække med oplæg og gruppediskussioner om "kunsten at leve og dø".

Jan: Kirkekaffen er god for fællesskabet. Når Björg eller vores datter brygger kaffe, er det hyggeligt at være med til at flytte kopper m.m. Jeg har også hørt fra flere, at man som ny deltager bliver godt modtaget i Jægersborg – man føler sig hurtigt hjemme, og det er vigtigt.

Anders: Jeg har været frivillig i 3 år. Som menighedsrådsmedlem er jeg med i forskellige udvalg. I kirkeudvalget og præstegårdsudvalget er jeg tovholder på det, der har med akustik, lyd og højttalere at gøre. Og i jubilæumsudvalget forbereder vi fejringen af kirkens 75 års jubilæum i 2016.

Louise: Jeg har været frivillig i 3 år: hjælper med det praktiske ved familiegudstjenester og er frivillig læser ved almindelige gudstjenester, hvor jeg også lejlighedsvis vikarierer som kordegn. Desuden arbejder jeg med ansættelsesforhold og trivsel for kirkens ansatte og fungerer som "broen" mellem menighedsråd og personale.

"Var der noget særligt, der fik dig til at starte som frivillig?"

Björg: Jeg har boet i Jægersborg sogn det meste af mit voksenliv, men er vokset op i et andet sogn, hvortil jeg tidligere havde løst sognebånd. På et tidspunkt blev jeg som lærer på Tjørnegårdsskolen bedt om at organisere skolens juleafslutning med opførelse af et julespil i Jægersborg kirke. Jeg fik nøgle til kirken og øvede musik og drama i kirkerummet med eleverne. Samarbejdet mellem kirken og skolen gav en formidabel følelse af samhørighed, og det udviklede sig til, at jeg følte mig hjemme i kirken. Så ved næste menighedsrådsvalg løste jeg ikke sognebånd.

Anders: En god ven i menighedsrådet og den tidligere præst i sognet Hanne Sander foreslog mig at stille op som kandidat ved menighedsrådsvalget i 2012. Jeg syntes, det kunne være interessant. Særligt spændende lød det, at der skulle vælges en ny præst – det er jo ikke mange gange i ens liv, man får mulighed for at være med i sådan en proces!

Louise: Jeg er meget litteraturteoretisk interesseret, og her giver kirken mig mange input. Jeg søgte et rum for udveksling af noget intellektuelt og åndeligt. Det får jeg f.eks. i præsternes prædikener og ved at deltage i eksistensamtaler. Ved at være med i de forskellige aktiviteter bliver jeg opløftet og får masser af energi.

"Hvad betyder kirken for dig?"

Mette: Kirken er et fællesskab – et mødested, hvor vi har fælles værdier og interesser. Det giver én følelsen af at høre til et sted. Kirkerummet er et helle, et fri-rum. Det giver trykthed at være her!

Björg: Som konfirmand gik jeg i vinterskumringen til gudstjenesterne kl. 16 og tænkte, at her var noget, jeg gik ind for. I dag kan jeg se, at den åndelige side af menneskelivet, dvs. kirken, hører med for at gøre mit liv helt. For mig er kirken ikke kun om søndagen.

Jeg bliver inspireret af kristendom og søger mere viden gennem læsning, foredrag og samtaler med relation til kirken.

Anders: Kirken har eksisteret i forskellige former i nogle tusind år. Den har bevist sin levedygtighed, og den møder behov hos mange mennesker. Som en vigtig del af vores kulturarv skal den ikke bare smides overbord, fordi der måske kommer nogle skvulp på rejsen gennem tiden. Men den er udfordret og bør udvikle sig, følge med tiden og udvise en tidstypisk attitude for fortsat at kunne vise sin berettigelse. For at bevare engagement og relevans har såvel kirke som menighed brug for både at der sparkes og at sparke, om det så drejer sig om ritualer, tilpasning af sproget, debatter eller øvrige aktiviteter.

Louise: Kirken er for mig et holdepunkt, hvad angår kærlighed og medmenneskelighed.

"Har Jægersborg kirke en særlig betydning for dig?"

Mette: Ja, bestemt! I min opvækst var jeg med i mange aktiviteter i Jægersborg kirke såsom korskolen, men jeg var også minikonfirmand og blev senere konfirmeret her. Hvert år kom jeg med mine kammerater fra Tjørnegårdsskolen til julegudstjenesten, og i tidens løb har jeg lært mange mennesker at kende her.

Anders Helweg

Jeg kommer også i andre kirker, men fællesskabet og oplevelserne i kirken betyder, at min base er her. Jeg har altid en følelse af at være "hjemme", når jeg med Pige-koret synger koncerter her. Jeg holder meget af kirkens indretning med alterudsmykningen og de store hvælvninger. For mig ser Jægersborg kirke ud, som en "rigtig" kirke skal se ud! Her er rart at være!

Björg: Her er god atmosfære, en god social og rummelig ånd. Fra første færd har jeg oplevet de enkelte gudstjenesteforløb som fint gennemtænkt. Salmer, musik, prædiken, tekst og nadver udgør altid en flot og dyb helhed. Man kan mærke, at søndagens tema går igen i alle led. Rent geografisk er det godt,

at kirken ligger, så vi kan gå til kirke, men selvfølgelig er det også spændende og givende at besøge andre kirker og høre andre præster prædike.

Jan: Vi går i kirke for at høre orglet og synge salmer med indholdsrigte tekster, for at høre vores dygtige organist og kor, for at inddrages i tekst og prædiken og for at være med i nadverens og menighedens fællesskab, som med forskelligartede gøremål rækker ud over kirkerummet. Der er mange spændende møder i sognegården med kvalificerede talere både til Åbent Forum tirsdag eftermiddag og aftenmøderne, som ofte har et tema, der strækker sig over flere aftener i løbet af nogle måneder.

Anders: Jægersborg kirke ligger tæt på mit hjem, og som følge af det fine samarbejde mellem skolen og kirken kom mine børn som små til krybbespil, Lucia-optog, julegudstjenester m.m. Der var altid en god stemning og et enormt engagement. Det, kombineret med at jeg lærte flere mennesker at kende, skærpede min interesse, og efterhånden fik jeg også min vante gang her. De mennesker, jeg møder, er engagerede, forskellige og imødekommende. Gudstjenesterne er centrale, men som arkitekt bemærker jeg også kirkens tidstypiske og traditionelle byggestil, det pæne kirkerum, lyden og den fine sognegård. Orglet er vidunderligt at lytte til, og orgelkoncerter og koroptrædener giver mig glæde og fornyet energi. Alt i alt er det et rum og et sted, jeg føler mig hjemme og velkommen i, og hvor der er plads til alle.

Louise: Her bor jeg og er daglig bruger af kirken. Kirken er vidne til livets sorger og glæder. Det er den kirke, hvor jeg blev gift, og hvor mine børn er døbt. Jeg har altid ønsket at involvere mig i det nære lokal-liv. Jægersborg kirke er en kirke for sognet og skal som udgangspunkt være for os, som bor her. Men vi må ikke blive for indadskuende: Alle andre må meget gerne tage del i det, der foregår her! Der må være plads til forskellighed. Det er virkelig en bonus, at præsterne har forskellige måder at gøre tingene på. På den måde kommer der mange gode diskussioner, og vi bevarer det udadvendte blik.

"Hvad får du personligt ud af at give af din tid og dit overskud i kirken?"

Mette: Som barn fik jeg rigtig meget af de frivillige, der arrangerede aktiviteter for mig. Jeg vil gerne give noget af det tilbage, så andre i fremtiden kan få lige så meget glæde af Jægersborg kirke som jeg. Det betyder også meget at være en del af fællesskabet og hjælpe til med mine kompetencer, værdier, idéer, meninger m.m. Det giver også kontakter og sociale relationer. Ens horisont udvides ved at møde mennesker i forskellige aldersgrupper og høre deres livshistorier – mennesker, man ellers ikke havde mødt i sin

normale omgangskreds. Netværket er anderledes end det, som ellers ligger i tiden med Facebook, LinkedIn osv., og giver et samvær, der ikke er business-orienteret!

Björg: Jamen, jeg skal ikke have noget ud af det! Men virkeligheden er, at jeg får noget ud af det. Kirken giver fylde og indhold til menneskelivet, hvis man er åben for det, og det samme gør fællesskabet i menigheden. Der er masser af inspiration, tryghed og glæde ved at høre til i Jægersborg kirke. Så min lyst til at deltage og lægge kræfter her kommer ligesom af sig selv.

Jan: Måske kan man illustrere det ved at tænke på bedsteforældres samvær med børnebørn. Der skal man heller ikke have noget igen. Glæden er der bare i sig selv.

Anders: Det, jeg kan tilbyde kirken, er min faglige ekspertise. Det betyder meget, at vi er mange, der kommer med hver vores kompetencer til gavn for arbejdet her. Menighedsrådet fungerer rigtig godt, der er et godt venskab, og omgangstonen er god og uformel. For mig at se er der brug for kirken, og jeg føler mig forpligtet til at bidrage. Jeg ser med glæde, at mange flere melder sig til at hjælpe og deltage i fællesskabet, uanset om de er erhvervsaktive eller, som f.eks. pensionister, har mere tid.

Louise: Det fællesskabsbaserede engagement er det vigtige for mig. De ting, vi forholder os til i menighedsrådet, er rigtig spændende – ikke kun åndelighed, nærvær, fællesskab osv., men også rent praktiske og værdibaserede emner, som hvordan man driver kirken som organisation. Ved at være involveret i HR-arbejdet tager jeg del i vores fælles værdidebat, hvor præster, medarbejdere og menighedsråd alle er med. Vi er en meget lille virksomhed, og alle er afhængige af hinanden. Det giver også stor sårbarhed: Alle er nøglepersoner, og hvis én er syg, påvirker det alle andre.

Interviewene er gennemført af Marion Schwarz og Grete Galster Pedersen.

Vintræet *af sognepræst Lea Skovsgaard*

"Jeg er vintræet, I er grenene."

Sådan siger Jesus i Johannes-evangeliet.

Vi betegner normalt ikke vintræet som et træ, men som en vinstok, måske fordi det ikke ligner noget træ. Vintræets stamme er meget lille, hverken særlig høj eller nødvendigvis særlig bred. Visuelt ligger det meget langt fra et stort bøgetræ, hvor stammen er det, man først får øje på, og man må lægge hovedet tilbage for at se grenene. Hos vintræet er det lige omvendt. Ud fra den lille stamme vokser der om sommeren et virvar af lysegrønne grene, der hurtigt kan dække den lille stamme. Man ser kun grenene, der snor sig sammen og støtter sig op ad hinanden.

"Jeg er vintræet, I er grenene," siger Jesus. Vi bliver med den sætning givet troen på, at vi er knyttet fast til Gud som grene på et vintræ. Vi kan som et virvar af grene hente næring og styrke ved stammen, der sætter os fri.

I dåben bliver vi sat fast på vintræet, som man ville pode en gren fast på et træ. Vi bliver med dåbens vand podet fast til Gud med hvert vores liv og med hver vores betydning. Og vi sidder ikke fast på hvert vores vintræ. Det er den samme stamme med den samme rod, vi er sat fast på. Vi er gennem det træ forbundet med hinanden og sat sammen med alle dem, der gik forud for os, og dem, der skal komme efter. Det er den samme saft, der løber ud i alle stammens grene; kærlighedens saft og kraft. Den bliver vi givet del i, og den kan vi hente styrke i og give videre til hinanden på tværs af tid og sted.

På det lille vintræ er grenene ofte spinkle, og hvis man lader dem vokse frit, vil man se, hvordan de bruger hinanden til støtte og styrke. Sådan gælder det også i vores liv med hinanden, for ingen af os lever for sig selv. Vi er forbundet med hinanden, og derfor kan vi bruge hinanden som træets grene - til støtte, kraft og mod. Og vi kan både give og få af det overskud og den kærlighed, vi henter i stammen.

Sognepræster ved Jægersborg kirke: Erik Høegh-Andersen og Lea Skovsgaard

Hvorfor skal man døbe sine børn?

Det spørgsmål er aktuelt i en tid, hvor dåbstallet er faldende, og hvor individet ofte står over fællesskabet. Sognepræst **Erik Høegh-Andersen** giver i en samtale med sognepræst **Lea Skovsgaard** sit bud på, hvorfor dåben ikke har mistet sin aktualitet.

Erik: Jeg synes der er mange gode grunde til at døbe sine børn. Dåben giver børnene et sted, hvor de kan høre til, og et sted, hvor man er med i en større sammenhæng. I dåben skabes der en bevidsthed om, at man ikke kun

lever for sig selv, men også for andre. Ligesom man vedkender sig at være en del af en tusindårig tradition. Dåben rækker ud over familien og det liv, man lever lige her og nu.

Lea: Mange vil jo nok sige, at barnet selv skal tage stilling til, om det ønsker at være en del af den tradition og det fællesskab, som du beskriver.

”Så hvorfor er barkedåben vigtig?”

Erik: Jeg synes egentlig, det er en overbelastning af barnet, hvis det skal vælge selv. I de fleste andre sammenhænge er forældrene meget bevidste om, hvad barnet skal udsættes for og opleve som værdifuldt. For mig at se svigter vi barnet, hvis vi

ikke giver det et sted, hvor det kan være med dets livsforventning og tro. Dåben er begyndelsen på en livshistorie, hvor det sidste punktum aldrig bliver sat. En historie, som kan give os en fundamentaltillid til, at Gud er der, også når vi ikke tænker på det. Denne tillid kan være med til at holde os oppe, når livet er svært.

”Er der andre grunde til at få døbt sit barn?”

Erik: Jeg tror, de fleste forældre helt elementært gerne vil sige tak. Tak for det mirakel, for den store gave, det er at få et barn, samtidig med at det fører et kolossalt ansvar med sig. Vi ved, at sådan som vi er over for barnet, er vi med til at gøre dets verden lille eller stor, mangfoldig eller kedelig, truende eller tryk. Vi står med magten til at forme og vejlede og give barnet gode rammer at vokse op i. Men vi ved også, at vi ikke kan give barnet alt. Dybest set er vi afmægtige. Fordi barnet lever af noget, vi ikke kan give det. Dets livsmod, dets glæde, dets tillid, dets individualitet kan vi i det mindste forsøge ikke at tage fra det. Men det kommer ikke fra os. I det fundamentale har vi ikke magt over barnet. Der lever det af noget, som kommer et andet sted fra. I kirken siger vi, at det kommer fra Gud. Og når vi lader vores børn døbe, viser vi, at de er i Guds varetægt. Gud følger barnet og drager omsorg for det, også dér, hvor forældrene ikke kan følge med. Det får den nødvendige åndskraft og velsignelse til at leve sit liv.

Barnedåb

Barnedåben er stadig en meget stærk tradition i Danmark.

Anne og **Vagn Nielsen** har som noget selvfølgeligt fået døbt deres tre børn, Astrid, Amalie og Augusta. De to af dem er adopterede. Det har givet en skærpet bevidsthed om, hvad dåben og den kristne tradition kan betyde i barnets liv. Anne og Vagn forklarer, hvad dåben betyder for dem i en samtale med sognepræst **Erik Høegh-Andersen**.

Anne: *Vi lever i et globalt samfund med flydende værdier og livsformer. Derfor er det vigtigere end nogensinde at lade sit barn døbe og give det et sted at høre til. Et barn har brug for struktur og for et livsgrundlag, det har med sig senere hen. Hvis det ved, hvor det kommer fra, og hvad der er vigtigt i livet, er det meget nemmere at møde andre med en anden kulturel baggrund. Mange kommer til at rejse meget og vil flytte fra sted til sted. Det kan nemt føre til rodløshed. Medmindre man i opvæksten har fået et sted at slå rod. Det er en stor opgave for forældrene at give deres barn en indre ro, en ro til at vokse og udvikle sig, så man har en robusthed i sig, når man skal ud i livet.*

Vagn: *Og så viser man i dåben, at barnet indgår i et større fællesskab. Ved dåbsfesten tilkendegiver man, at alle gæsterne gerne må være en del af barnets liv. Man*

giver det et betydningsfuldt netværk. Og fadderne får dertil den særlige opgave at følge barnet og være der for det som en ven. At være fadder er et tillidshverv, og det bliver opfattet som en stor ære at tage det på sig.

”Hvordan opdrager man sine børn i den kristne tro?”

Vagn: *Det gør man ved at videregive værdier, som vi selv har fået med os. Værdier som rummelighed, tilgivelse, næstekærlighed og fornemmelsen for, at andre kan have det anderledes end vi selv.*

Anne og Vagn og deres 3 børn: Astrid, Augusta og Amalie.

Anne: *Og så er det vigtigt, at barnet lærer at finde hvile i sig selv. Vigtigt med øjeblikke af ro. Roen i et aftenritual, hvor man beder fadervor og synger en aftensang, er meget værdifuld. Den samme ro vil børnene også kunne finde i kirken. Det er meget givende efter nogle travle hverdage at sidde i kirken og lytte til ord, som løfter sig op over det fortravlede liv. I kirkerummet er der bogstaveligt talt højt til loftet. Her er der plads til refleksion, dybde og de store tanker om livet: Hvordan hænger vi sammen? Hvad kommer vi af? Og hvad gælder det om?*

Voksendåb

I Danmark bliver langt de fleste døbt som spædbørn, eller når de som teenagere gerne vil konfirmeres. Men der er også enkelte, som først bliver døbt som voksne. **Marie-Louise I. Sørensen** fortæller her sognepræst

Lea Skovsgaard om det at blive døbt som voksen. Troen har altid haft en plads i Marie-Louises liv, og hun forklarer det sådan:

"Som barn var jeg meget optaget af Gud. Jeg bad, når jeg var ked af det, og jeg havde en fornemmelse af, at Gud altid var der for mig. Men det var ikke rigtig noget, vi talte om i min familie, fordi valget om at blive døbt skulle være mit eget. Jeg var et søgende barn, men det var ikke rigtig noget jeg blev mødt i."

"Hvad var dine forældres begrundelse for, at I ikke skulle døbes?"

"Vi skulle selv vælge, når vi blev ældre. Men jeg synes ikke, den beslutning skabte plads for troen. Børn er ofte religiøse og har brug for at tale om Gud, og når man ikke bliver mødt i det behov, så vil troen enten gradvist forsvinde, eller også vil man opleve et øget behov for at få udfyldt det tomrum."

Marie-Louise I. Sørensen.

"Var det, hvad der skete for dig, da du blev voksen?"

"På en måde. Jeg forestiller mig, at hvis jeg var blevet døbt som barn, så ville kirken, være et naturligt sted for mig, men i min ungdom, var det ikke der, jeg søgte hen. Jeg søgte alle mulige steder. Men gradvist og efter nogle personlige livsudfordringer fandt jeg ud af, at det er den kristne tro, der kan fylde det religiøse tomrum ud for mig."

"Nu læser du teologi, du hjælper til hos os i Jægersborg kirke og vil gerne ud og være præst, men hvilken betydning har kirken for dig, sådan helt personligt?"

"Jeg besøger altid kirker på mine rejser og har altid gjort det. Jeg holder af rummet som en kulturgenstand, men da jeg valgte at få en større forståelse for min tro og blive døbt, fik kirkerummet en ny betydning for mig. Det er nu blevet et fristed og et sted, hvor jeg altid kan finde ro, også når verden larmer udenfor. Jeg er mere en del af rummet end en betragter af det – og en del af et fællesskab. For selvom man fysisk sidder alene i kirken, så sidder man der med dem, der gik forud for en, og dem, der skal komme efter."

Begivenheder i 2016

Skumringsgudstjenester

Der er planlagt to skumringsgudstjenester i vintermånederne:

Søndag den 17. januar kl. 16

Et nyt år, en ny begyndelse

Søndag den 14. februar kl. 16

Kærlighed

Fastelavnsgudstjeneste for børn

Lørdag den 6. februar kl. 11

inviterer vi børn og forældre til fastelavnsgudstjeneste og tøndeslagning. Det Danske Spirekor synger ved gudstjenesten.

Påske

I påsken når man ind til kristendommens kerne. Vi hører om Jesu lidelse, død og opstandelse og om ondskaben, som vil Jesus til livs, men som ikke kan slå kærligheden ihjel. Følg med i påskedramaet fra palmesøndag til 2. påskedag:

Palmesøndag,

den 20. marts kl. 10

Højmesse. Det Danske Børnekor og Juniorkor synger påsken ind.

Skærtorsdag,

den 24. marts kl. 17

Nadvergudstjeneste.

Langfredag,

den 25. marts kl. 10

Højmesse med passionsmusik.

Påskedag,

den 27. marts kl. 10

Højmesse med påskemusik.

2. påskedag,

den 28. marts kl. 10

Højmesse.

Folkekirken Nødhjælps Sogneindsamling

Indsamlingen finder sted søndag den 13. marts kl. 11.

Kom og hjælp med at samle ind til verdens fattigste kvinder. Tilmelding hos trinelac@gmail.com eller kirkens præster.

Eksistenssamtaler og studiekreds

I eksistenssamtalerne drøftes temaer, som har med liv og tro at gøre. Eksistenssamtaler er langsomme samtaler, hvor vi lytter til hinanden og tænker med for at få en dybere eksistentiel indsigt i samtalens tema. Der er to eksistenssamtalegrupper på 8-12 medlemmer, som mødes 6-8 gange om året. Tilmelding hos kirkens præster.

I foråret inviterer vi også til en studiekreds under ledelse af **Marie-Louise I. Sørensen**, stud. teol. og praktikant i Jægersborg kirke (se s. 10). Studiekredsen tager udgangspunkt i Mogens

Müllers bog om de fire evangeliers litterære egenart: Evangeliet og evangelierne, Anis, 2015. Vi mødes følgende tirsdage kl. 19.30-21.30: Den 19. januar, den 23. februar, den 8. marts og den 19. april.

Refleksionsløb

Den sidste onsdag i måneden er der refleksionsløb fra Jægersborg kirke. Hver gang tager vi et eksistentielt emne eller begreb op. Emnet præsenteres i kirkerummet, og derefter løber vi fem kilometer i moderat tempo, mens vi deler vores holdninger og synspunkter med hinanden.

Vi begynder i kirken kl. 20. Husk reflekser i de mørke måneder!

I facebookgruppen "Refleksionsløb" slås forskellige informationer op.

*Jægersborg kirkes
organist Mads
Damlund*

Jægersborg kirke er din kirke!

Onsdag d. 6. april kl. 19.30-21.

Jægersborg kirkes menighedsråd og ansatte inviterer til en samtale om fremtiden i kirken. Hvilken slags kirke eller menighed vil vi gerne være? Er der aktiviteter, vi savner? Skal kirken primært være en servicekirke? Eller skal den være et sted, vi mødes for at få modspil og medspil, tale sammen og få indspark, opbyggelse og inspiration?

Jubilæum

Anden søndag i advent 2016
fylder Jægersborg kirke 75 år.

I ugen forinden markerer vi jubilæet på forskellige måder. Der vil være koncerter, festgudstjeneste og reception. Vi håber, at rigtig mange vil være med til at fejre vores kirke.

I kan følge med i de forskellige aktiviteter omkring fejringen på kirkens hjemmeside eller facebookside.

Kirkens kor

Hvis man søndag formiddag synes, man kan høre englesang i kirken, er det muligvis kirkekoret, der fra orgelpulturet støtter salmesangen og forskønner gudstjenesten med korsatser og kantater. Sangerne er professionelle og beriger os også med smukke musikoplevelser ved koncerter i kirken.

Janne Solvang har været ansat som sopran i Jægersborg siden 2008. Efter sin diplomeksamen ved Vestjysk Musikkonservatorium har hun levet som freelancesanger med speciale inden for tidlig musik.

Synnøve Ekström er lyrisk koloratorsopran og har studeret ved konservatoriet i Malmø. Her arbejder hun freelance, bl.a. ved operaen, mens hun videreuddanner sig. Hver søndag tager hun toget hertil fra Malmø for at synge for os.

Mette Pedersen er mezzosopran og kommer oprindeligt fra Bodø i Nordnorge. Hun har studeret ved konservatoriet i København og bor på Nørrebro, som er basen for hendes freelanceliv som operasanger.

Bassanger **Kasper Borchersen** er under uddannelse som almen musiklærer på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium med sang som hovedfag. Han synger i det prestigefyldte amatørkor Det Unge Vokal-Ensemble og den rytmiske, performance-arbejdende vokalgruppe Dopplers.

Kristoffer Appel er tenor og bor i Odense, hvor han studerer klassisk sang på Syddansk Musikkonservatorium. Tidligere har han studeret musik på LaGrange College i Georgia, USA, og det var her, hans musiske karriere startede.